

Sygn. akt VIII Cz 667/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **Sędzia SO Katarzyna Borowy (spr.)**

Sędziowie : **SO Hanna Matuszewska SO Marek Lewandowski**

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K. przeciwko **A. K. o ustanowienie rozdzielności majątkowej** na skutek **zażalenia powódki**

od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 9 czerwca 2014r.

sygn. akt III RC 874/13 postanawia : 1. uchylić zaskarżone postanowienie, 2. pozostawić rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Toruniu sprostował wyrok z dnia 6 czerwca 2014r. w punkcie II sentencji w ten sposób, że zastąpił kwotę 7.417 zł kwotą 757 zł. Sąd Rejonowy wskazał przy tym, że prawidłowo ustalona kwota kosztów procesu na którą składają się opłata od pozwu wynosząca 200 zł, koszty zastępstwa procesowego 360 zł oraz opłata skarbową 17 zł winna wynieść 757 zł . Ponieważ w punkcie II wyroku omyłkowo wskazano kwotę 7.417 zł – zamiast 757 zł zasądzoną tytułem zwrotu kosztów procesu, orzeczenie należało sprostować na mocy art.350 § 1 k.p.c. Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła powódka zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Powódka zarzuciła naruszenie art. 350 § 1 k.p.c. poprzez wykroczenie poza granice zastosowania tego przepisu i dokonanie merytorycznej zmiany postanowienia zawartego w punkcie II sentencji wyroku z dnia 6 czerwca 2014r. Według powódki taka merytoryczna zmiana może mieć miejsce wyłącznie w sytuacji zaskarżenia postanowienia o kosztach postępowania. Powódka podniosła także, że niejasny jest sposób naliczania kwoty 757 zł, bowiem Sąd przyznał powódce koszty zastępstwa adwokackiego w wysokości 1,5 -krotności stawki minimalnej, a powódka nigdy o to nie wносиła. W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego za instancję zażaleniową według norm prawem przewidzianych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie wniesione przez powódkę jest uzasadnione a zarzuty w nim zawarte zasługują na uwzględnienie.

Instytucja sprostowania wyroku służy przywróceniu - poza środkami zaskarżenia - rzeczywistej woli sądu orzekającego, ilekroć zachodzi pewna niezgodność między rzeczywistą wolą a ich wyrażeniem

na piśmie. Sprostowanie nie może jednak wykraczać poza granice określone w art. 350 k.p.c. Przyjęta tam klasyfikacja wadliwości, które może sprostować sąd, jest wyczerpująca. Są to niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Redakcja omawianego przepisu pozwala stwierdzić, że wszystkie wymienione wyżej wady orzeczenia musi charakteryzować cecha oczywistości. "Oczywistość" omyłki stanowi zarazem granicę przedmiotowej dopuszczalności sprostowania, wyrażającą się w tym, że sprostowanie nie może prowadzić do merytorycznej zmiany orzeczenia. Oczywistość omyłki pisarskiej, rachunkowej lub innej wynika bądź to z natury samej omyłki, bądź to z porównania orzeczenia z uzasadnieniem, z treścią pozwu (wniosku) lub innymi okolicznościami. Tryb sprostowania przewidziany w art. 350 k.p.c. służy do usuwania z tekstu orzeczenia niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek, a nie do naprawy poważniejszych wad orzeczenia (post. SN z 31.1.2007 r., II CSK 314/06, Legalis).

	<p>W sprawie niniejszej nie można mówić o oczywistej omyłce pisarskiej, a co najwyżej o wadliwym zastosowaniu przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 461), w wyniku którego zostały przyznane koszty zastępstwa procesowego w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia w wysokości 7.200 zł a nie na podstawie § 7 ust.1 pkt 9 rozporządzenia w kwocie 360 zł. Pomyłki tego rodzaju nie można prostować w trybie art.350 § 1 k.p.c. a poprzez wniesienie zażalenia na rozstrzygnięcie o kosztach. Mając na uwadze powyższe na mocy art. 386§ 1kpc w zw. z art.397§ 2 k.p.c. Sąd uchylił zaskarżone postanowienie. Orzeczenie o kosztach postępowania za instancję odwoławczą oparte zostało o art. 108§1 k.p.c.</p>